

ODDÍLOVÝ ZPĚVNÍK

HUSITA

Jaromír Nohavica

C **G**
Pásával jsem koně u nás ve dvoře

C **G**
ale už je nepasu

C **G**
pásával jsem koně u nás ve dvoře

C **G**
ale už je nepasu

Ami **G** **C** **F**
chudák ten je dole a pán nahoře

C **G** **Ami**
všeho jenom do času

F C **G C** **G C G C**
jó, všeho jenom do času

| : Máma ušila mi režnou kytlici
padla mi jak ulitá : |
táta vytáh ze stodoly sudlici
| : teď seš, chlapče, husita : |

C **G** **C**
Hejtman volá: Do zbraně!

Ami Dmi G7 **C G7**
Bijte pány hrr na ně!

C **G** **C**
Hejtman volá: Do zbraně!

Ami Dmi G7 **C**
Bijte pány hrr na ně!

Ami Dmi G7

A mně srdce buší

C **Ami**
lásce dal jsem duši

Dmi **G7** **CG C G C**
jen ať s námi zůstane

| : U města Tachova stojí křižáci
leskne se jim brnění : |
sudlice je těžká já se potácím

| : dvakrát dobře mi není : |

| : Tolik hezkých holek chodí po
světě

já žádnou neměl pro sebe : |
tak si říkám: Chlapče, křižák bodne
tě

| : a čistej půjdeš do nebe : |

Hejtman volá: Do zbraně!...

| : Na vozové hradbě stojí Marie
mává na mě zdaleka : |
křižáci, kdo na ni sáhne mordyjé
| : ten se pomsty dočeka : |

| : Chtěl jsem jí dát pusku tam co je
ten keř
řekla: To se nedělá! : |
když mě nezabijou, to mi holka věř
| : budeš moje docela : |

Hejtman volá: Do zbraně!...

| : Už se na nás valí křižáci smělí
zlaté kříže na krku : |
jen co uslyšeli, jak jsme zapěli
| : zpět se ženou v úprku : |

| : V trávě leží klobouk – čípak mohl
být?
prý kardinála z Anglie : |
tam v té trávě zítra budeme se mít
já a moje Marie
jé, ať miluje, kdo žije
jé ať žije historie

ČERVENÁ SE LINE ZÁŘE

G C G C
1. ./: Červená se line záře :/
C
oheň, oheň,
G C G C
hřeje ruce, barví tváře,
G C G C
červená se line záře ...

KDO JSI KAMARÁD

D
Kdo jsi kamarád, tak pojď si s námi hrát, *
A
kdo jsi kamarád, tak pojď si s námi hrát. *
D
Kdo jsi kamarád, tak budeš rád,
D7 G
že si s námi můžeš hrát,
D A D
že nás můžeš napodobovat *

(* – zde postupně vkládáme gesta a citoslovce: ňaf ňaf, ňuf ňuf, hať pať, ééé, cink, kuku, plesk (bum))

OTEC ABRAHÁM

C
1. Otec Abrahám měl sedm synů,
G7
sedm synů měl otec Abrahám,
G7
oni nejedli, ani nepili,
C
jenom takhle dělali:
To přijde...

ZLATOKOP TOM

D

1. Tom dostal jednou nápad, když přestal v boudě chrápat,

A7

že má se něco stát.

A že byl kluk jak jedle, tak rozhodl se hnedle

D D7

a odjel na Západ.

G

D E7

A7

Z domova si sebral sílu, krumpáč, bibli, dynamit a pilu.

D

Mimo to prut a červy, do torny dal konzervy

E A7 D

a jel zlato vyhledat.

D

E7

R: Ty jsi to moje zlato, které mám tak rád,

A7

D

G

D

vždyť ty mi stojíš za to, život pro tě dát.

G

D

Bez tebe zlato nic není,

E7

A7

jen ty jsi to moje hať, pať potěšení.

D

Zkrátka a dobře, ty jsi to moje zlato,

E7 A7 D

zlato kočičí.

2. Říkal, že je zlatokop, o zlato však nezakop,
neznal, jak vypadá.

A jak tak dlouho kopal, tak dostal nato dopal
přešla ho nálada.

Sebral si svojí kytaru, dal si nalejt whisky, brandy v baru.

A za poslední nuget tam holce koupil pugét
a přitom jí zazpíval.

R:

POKROK

V. Rohan / K. Tobis

D **A7**
1. Kdyby lidi nevynašli židle,
D
museli by sedět ve stoje,
A7
kdyby lidi nevynašli vidle,
D
strkali by ruce do hnoje.

D **A7** **D**
Rf. Jó, inu to je pokrok, pokrok, pokrok,
A7 **D**
už jsme zase o krok, o krok dál.

2. Kdyby lidi nevynašli vnaidlo,
čím pak by se ženy vnaidily?
Kdyby lidi nevynašli kadidlo,
čím by kostelníci kadili?

3. Kdyby lidi Šaratici nepili,
zpíval bych tu píseň ještě dál.
Kdyby lidi hajzl papír neznali,
nikomu bych ruku nepodal.

KDYŽ NÁLADU MÁŠ

- D** **A7 ...D**
1. ./: Když náladu máš, tleskni do dlaní :/

G

Když náladu máš, je ti dobře,

D

každému to řekni bodře,

A7

D

když náladu máš, tleskni do dlaní.

2. ... luskní prstama ...
3. ... dupni si nohou ...
4. ... dupni oběma ...
5. ... zavolej-hop hej! ...
6. ... dělej taky tak ...

DIVNÝ NÁMOŘNÍK

- D** **A7**
1. Byl jeden námořník, moc divný námořník,
D **A7**
ten žirafu si s sebou vodil na parník.

D **A7** **D**
Rf. Johoho, johoho, ahoj,
A7 **D** **A7** **D**
tralala lalalala tralalala, ahoj, tralala lalala, ahoj.

2. Když někdo se ho ptal, proč žirafu si vzal, on záhadně se vždycky jenom usmíval.
3. Když jednou v bouři vod se potopila loď, tak žirafa mu přišla podle plánu vhod.
4. Ta žirafa milá do vody skočila a tam až po krk v moři po dně chodila.
5. A námořník si hned na její hlavu sed, a žirafa s ním došla do přístavu zpět.

BABIČKA DALILA

G

1. My měli babičku čilou jak lasičku,

D

G

vstávala o půl třetí.

Říkala den co den, nespěte pořád jen

D

G

čas jako mustang letí.

C

D

Hrávala na starém spinetu,

G

kamarád její byl Vinetú.

Někdy též na moment přišel Old Šetrhend,

D

G

C

ten s ní hrál na trumpetě.

C

G

C

Rf. Usmívej se, ty můj broučku, mládí smutek nesluší.

G

C

Vzhůru pusť do obloučku, až se srdce rozbuší.

G

C

Úsměv, to je pohazení, úsměv lidí v lepší mění.

G

C

G

Usmívej se, ty můj broučku, ať nám smutno není.

2. Když slunce vysvitlo, babičku to chytlo, nebyla k udržení.

Volal hlas přírody, lesů a hospody, toho si člověk cení.

Spacák si narychlo sbalila, do termosky grog si nalila.

Na tramp to valila pod jménem Dalila, lidi, to je k zbláznění.

3. Vyštěkly pistole do sklenic na stole, když už nebylo co pít.

Střepy, ty prý věští vždycky nějaký štěstí, babička dovedla žít.

A taky uměla vyprávět, jak jednou bizona střelil děd.

Dal ho do ruksaku a cestou ve vlaku střelil ho za rumů pět.

TOČÍ SE, TOČÍ

Petr Lutka

- A** **E7** **A**
1. Točí se, točí, kolo ve mlýně,
 D **A**
točí se, točí, já jsem v tom nevinně.
- E7** **A**
- Točí se kolo, voda s hlukem padá,
 E7 **A**
já tomu mlejnu teď ukazuju záda.
2. V tom mlejně žila překrásná dívka
a já tu dívku měl tuze moc rád.
Měla modré oči a černé vlasy,
ale jednu chybu - nechtěla mi dát.
3. Nechtěla mi dát ani políbení,
nechtěla mi dát ani hubičku.
Proto jsem ji musel, proto jsem ji musel
utopiti v rybníčku.
4. Její otec mlynář starost o ní měl,
její otec mlynář starost o ní měl,
proto poslal mládka kouknout se, co dělá,
proto poslal mládka, aby za ní šel.
5. Když tam mládek přišel, právě topila se,
její ručka bílá o pomoc prosila.
Zachránit ji nemoh, kosa byla ostrá,
jeho mladý čelo správně trefila.
6. Když se mládek s dcerou dlouho nevraceli,
přišel sám pan tatík na dcerušku se ptát.
Když kameny mlýnský jeho tělo mlely,
řekl jsem si - musíš na cestu se dát.
Točí se, točí...

HO, HO, WATANAY

Žalman

- D* *C* *D*
1. Spinkej, můj maličký, máš v očích hvězdičky,
 C *G* *D*
dám ti je do vlasů, tak usínej, tak usínej.

Rf. Ho, ho, Watanay, Ho, ho, Watanay,
Ho, ho, Watanay, Kiokena, Kiokena

2. Sladkou vůni nese ti noční motýl z perleti,
vánek ho kolíbá, už usíná, už usíná.
3. V lukách, co zavoní, rád jezdíš na koni,
má barvu havraní, jak uhání, jak uhání.
4. V dlani motýl usíná, hvězdička už zhasíná,
vánek, co ji k tobě nes, až do léta ti odlétá.

BEDNA OD WHISKY

Miki Ryvola

Ami C Ami E7

1. Dneska už mi fóry ňák nejdou přes pysky,

Ami C Ami E7 Ami

stojím s dlouhou kravatou na bedně od whisky.

C Ami E7

Stojím s dlouhou kravatou, jak stájovej pinč,

Ami C Ami E7 A

tu kravatu, co nosím, mi navlík soudce Lynch.

A D E7 A

Rf. Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká,

D E7 A

jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká.

D E7 A

Do nebeskýho báru, já sucho v krku mám,

D E7 A Ami

tak kopni do tý bedny, ať na cestu se dám.

2. Mít tak všechny bedny od whisky vypitý,

postavil bych malej dům na louce ukrytý.

Postavil bych malej dům a z okna koukal ven,

chlatal bych tam s Billem, a chlatal by tam Ben.

3. Kdyby jsi se, hochu, jen pořád nechtěl prát,

nemusel jsi dneska na týhle bedně stát.

Moh jsi někde v suchu tu svoji whisky pít,

nemusel jsi, hochu, na krku laso mít.

4. Až kopneš do tý bedny, jak se to dělává,

do krku ti zůstane jen dírka mrňavá.

Jenom dírka mrňavá, a k smrti jenom krok,

máš to smutnej konec, a whisky ani lok.

MONTGOMERY

Wabi Daněk

<i>D</i>	<i>G</i>	<i>Emi</i>
1. Déšť ti, holka, smáčel vlasy,		
<i>A7</i>	<i>D</i>	<i>A7</i>
z tvejh očí zbyl prázdněj kruh.		
<i>D</i>	<i>G</i>	<i>Emi</i>
Kde je zbytek tvojí krásy,		
<i>A7</i>	<i>D</i>	<i>A7</i>
to ví dneska jenom Bůh.		

Rf. Z celé jižní eskadrony
nezbyl ani jeden muž.
V Montgomery bijou zvony,
déšť ti smejvá ze rtů růž.

2. Na kopečku v prachu cesty
leží i tvůj generál.
V ruce šátek od nevěsty,
ale ruka leží dál.

3. Tvář má zšedivělou strachem,
zbylo v ní pár dětskejch chvil.
Růže krve stéká prachem,
déšť slepil vlasy jak jíl.

PANENKA

Poutníci

G C G C
1. Co skrýváš za víčky a plameny svíčky,
G D
snad houf bílých holubic, nebo jen žal?
C G C G
Tak skončil ten prvý den, smáčený krví,
D G
ani pouťovou panenku nezanechal.

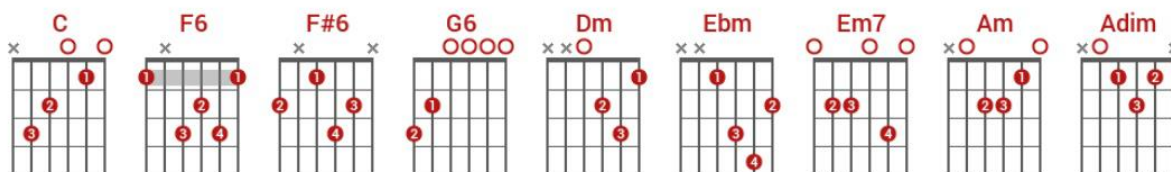
G C G D C G D
Rf. Tak otevři oči, ty úspěchaná, dámo uplakaná,
C G C G D G
tak otevři oči, ta hloupá noc končí a mír je mezi náma.

2. Už si oblékni šaty i řetízek zlatý
a umyj se, půjdeme na karneval.
A na bílou kůži ti napíšu tuší,
že dámou jsi byla a zůstáváš dál.

ROSA NA KOLEJÍCH

Wabi Daněk

C

Dm Ebm Em7

C

1. Tak, jako jazyk stále naráží na vylomený zub,

Dm Ebm Em7

C

tak se vracím k svému nádraží, abych šel zas dál.

Dm Em7 Am

Adim

Přede mnou stíny se plouží a nad krajinou krouží

Dm Ebm Em7 C

podivnej pták, pták nebo mrak.

Rf. Tak do toho šlápní, ať vidíš kousek světa,

vzít do dlaně dálku zase jednou zkus.

Telegrafní dráty hrajou ti už léta

nekonečně dlouhý, monotónní blues.

Je ráno, je ráno! Nohama stíráš rosu na kolejích.

2. Pajda dobře hlídá pocestný, co se nocí toulaj.

Co si radši počkaj, až se stmí, a pak táhnou dál.

Po kolejích táhnou bosí a na špagátku nosí

celej svůj dům, deku a rum.

STÁNKY

Jan Nedvěd

D G

1. U stánků na levnou krásu

D Gmi

postávaj a smějou se času,

D A7 D

s cigaretou a holkou, co nemá kam jít.

D G

Skleniček pár a pár tahů z trávy,

D Gmi

uteče den, jak večerní zprávy,

D A7 D

neuměj žít a bouřej se a neposlouchaj.

G A7

Rf. Jen zahlídli svět, maj na duši vrásky,

D Gmi

tak málo je, málo je lásky,

D A7 D

ztracená víra hrozny z vinic neposbírá.

2. U stánků na levnou krásu

postávaj a ze slov a hlasů

poznávám, jak málo jsme jim stačili dát.

VALČÍČEK

Nedvědi

C

G7

Rf. Tuhle písničku chtěl bych ti, lásko dát,

C

ať ti každej den připomíná,

C7

F

C

/: toho kdo je tvůj, čím ty jsi a kdo má rád, :/

G7

C

ať ti každej den připomíná.

1. Kluka jako ty hledám už spoustu let,
takový trochu trhlý mý já,
dej mi ruku, pojď, půjdeme šlapat náš svět,
i když obrovskou práci to dá.
2. Fakt mi nevadí, že nos jak bambulku máš,
ani já nejsem žádný ideál.
Hlavně co uvnitř nosíš a co ukrýváš,
to je pouto, co vede nás dál.

VELRYBÁŘSKÁ VÝPRAVA

Pacifik

E A H7 E

1. Jednou plác mě přes rameno Johnny zvaný Knecht,
C#mi F#mi H7 E
mám pro tebe, hochu, v pácu moc fajnovej kšeft.

A H7 E

Objednal hned litr rumu a pak něžně řval -
C#mi F#mi H7 E
- sbal se, jedem na velryby prej až za polár.

E A H7 E

- Rf. /: Výprava velrybářská k břehům Grónska nezdařila se,
C#mi F#mi H7 E
protože nejeli jsme na velryby ale na mrože. :/

2. Briga zvaná Malá Kitty kotví v zátocě,
nakládaj se sudy s rumem, maso ovoce.
Vypluli jsme časně z rána směr severní pól,
dřív než přístav zmizel z očí, každej byl namol.

3. Na loď padla jinovatka, s ní třeskutej mráz -
- hoň velryby v kupách ledu, to ti zlomí vaz.
Na pobřeží místo ženskéjch mávaj tučňáci,
v tomhle kraji beztak nemáš žádnou legraci.

4. Když jsme domů připluli, už psal se příští rok,
starej rejdař povídá, že nedá ani flok.
Místo velryb v Grónském moři zajímal vás grog,
tuhle práci zaplatil by asi jenom cvok.

5. Tohleto nám neměl říkat, teď to dobře ví,
stáhli jsme mu kůži z těla, tomu hadovi.
Z paluby pak slanej vítr jeho tělo smet,
máme velryb plný zuby, na to vezmi jed!

OKOŘ

- D* *A7* *D*
1. Na Ochoř je cesta, jako řadná ze sta, vroubená je stromama.
A7 *D*
Když jdu po ní v létě, samotem na světě, sotva pletu nohama.
D *D* *E* *A7*
Na konci té cesty trnité, stojí krčma jako hrad.
D *A7* *D*
Tam zapadli trempj, hladoví a sešlí, začli sobě notovat.
- D* *A7* *D* *A7* *D*
Rf. Na hradě Ochoři světla už nehoří, Bílá paní šla už dávno spát.
A7 *D* *A7* *D*
Ta měla ve zvyku podle svého budíku o půlnoci chodit strašívát.
G *D* *E* *A7*
Od těch dob, co jsou tam trempové, nesmí z hradu pryč.
D *A7* *D* *A7* *D*
A tak dole v podhradí se řerifem dovádí, on jí ukrad od komnaty klíč.
2. Jednoho dne zrána roznesla se zpráva, že byl Ochoř vykraden.
Nikdo neví dodnes, kdo to tenkrát vodnes, nikdo nebyl dopaden.
Řerif hrál celou noc mariáš s Bílou paní v kostnici.
Místo, aby hlídal, zuřivě ji líbal, dostal z toho zimnici.

TŘI ČUNÍCI

Jarek Nohavica

C

1. V řadě za sebou tři čuníci jdou,

Ami

ťápají si v blátě cestou, necestou,

Dmi

G

kufry nemají, cestu neznají

Dmi

G

vyšli prostě do světa a vesele si zpívají: uí uí uí...

2. Auta jezdí tam, nákladáky sem,

tři čuníci jdou, jdou rovnou za nosem,

ušima bimbají, žito křoupají,

vyšli prostě do světa a vesele si zpívají: uí uí uí...

3. Levá, pravá – teď!, přední, zadní – už!

tři čuníci jdou, jdou jako jeden muž,

lidé zírají, důvod neznají,

proč ti malí čuníci tak vesele si zpívají: uí uí uí...

4. Když kopýtko pálí, když jim dojde dech,

sednou ke studánce na vysoký břeh,

ušima bimbají, kopýtko máchají,

chvilinku si odpočinou a pak dál se vydají: uí uí uí...

5. Když se spustí déšť, roztrhne se mrak,

k sobě přitisknou se čumák na čumák,

blesky bleskají, kapky pleskají,

oni v dešti, nepohodě vesele si zpívají: uí uí uí...

6. Za tu spoustu let, co je světem svět,

pršeli zeměkouli třikrát tam a zpět

v řadě za sebou, hele, támhle jdou,

pojďme s nima zazpívat si jejich píseň veselou: uí uí uí...

HLÍDAČ KRAV

Jarek Nohavica

C

1. Když jsem byl malý, říkali mi naši:

„Dobře se uč a jez chytrou kaši,

F

G

C

až jednou vyrosteš, budeš doktorem práv.

Takový doktor sedí pěkně v suchu,

bere velký peníze a škrábe se v uchu,”

F

G

C

já jim ale na to řek': „ Chci být hlídačem krav.“

Ref.: Já chci mít čapku s bambulí nahoře,

jíst kaštany a mýt se v lavoře,

od rána po celý den zpívat si jen,

zpívat si: pam pam pam...

2. K vánocům mi kupovali hromady knih,

co jsem ale vědět chtěl, to nevyčet' jsem z nich:

nikde jsem se nedozvěděl, jak se hlídají krávy.

Ptal jsem se starších a ptal jsem se všech,

každý na mě hleděl jako na pytel blech,

každý se mě opatrně tázal na moje zdraví.

3. Dnes už jsem starší a vím, co vím,

mnohé věci nemůžu a mnohé smím,

a když je mi velmi smutno, lehnu si do mokré trávy.

S nohama křížem a s rukama za hlavou

koukám nahoru na oblohu modravou,

kde se mezi mraky honí moje strakaté krávy.

SEVERNÍ VÍTR

Zdeněk Svěrák, Jaroslav Uhlíř

C

Ami

1. Jdu s dřavou patou, mám horečku zlatou,

F

C

jsem chudý, jsem sám, nemocen.

Ami

Hlava mě pálí a v modravé dáli

F

G

C

se leskne a třpytí můj sen.

Kraj pod sněhem mlčí, tam stopy jsou vlčí,

tam zbytečně budeš mi psát.

Sám v dřevěné boudě sen o zlaté hroudě

já nechám si tisíckrát zdát.

C

C7

F

C

G7

Rf. Severní vítr je krutý, počítej, lásko má, s tím.

C

C7

F

C

G7

C

K nohám ti dám zlaté pruty, nebo se vůbec nevrátím.

2. Zarůstám vousem a vlci už jdou sem,

už slyším je blíž a blíž.

Už mají mou stopu, už větrí, že kopu

svůj hrob, a že stloukám si kříž.

Zde leží ten blázen, co chtěl dům, chtěl bazén

a opustil tvou krásnou tvář.

Mám plechovej hrnek, v něm pár zlatejch zrněk

a nad hrobem polární zář.

RUMCAJS

Humbuk

D **Emi** **G**

1. Přišla s tím až pátá stránka včerejšího Blesku:

A **G** **D**

v Jičíně se koná sbírka na náhrobní desku,

Emi **G**

bude zdobit opuštěnou loupežnickou stezku,

D **G** **D** **D7**

umřel nám Rumcajs, loupežník.

G **D**

Rf. Čím dál hůř to tady půjde bez něj,

G **H7** **Emi** **A**

nastal ráj spoustě dávných nepřátel,

G **D** **G**

chtěl bych s ním jít aspoň chvíli hájit jeho hvozd,

D **G** **D** **G** **D**

jenže Rumcajs, loupežník, už šel na věčnost.

2. Vodkrouhly ho želvy Ninja, neměl kouska šance,
Flintstoneům se líbí skalní sluj padlýho psance,
a zatím, co se horda Šmoulů vysmívala Mance,
umřel nám Rumcajs, loupežník.

3. Na pobertu choval se až podezřele lidsky,
dnešní svět je vhodný spíš tak pro lokaje Fricky,
chudý, lidmi opuštěný, což byl vlastně vždycky,
umřel nám Rumcajs loupežník.

OBLUDA

Hop Trop

Ami

1. Jó, dvěšťě nás tam bylo na brize do Číny

C

E

a furt se jenom pilo, až tuhly ledviny,

F

G

C

E

a když už bylo k ránu a všichni pod vobraz,

Ami

C

G

křik' plavčík na stožáru, a hlásek se mu třás':

C

F

C

F

- R: Já tady nebudu, já vidím vobludu,

C

F

C

G

já vocaď pryč puďu, jímá mě strach,

C

F

C

F

chyťte tu vobludu, sežere palubu,

C

F

C

E

Ami

tohle je vo hubu, ach, ich, och, ach.

2. Má vocas dvěšťě sáhů a ploutev přes hektar

a zubů plnou hubu, a rozcvičuje spár

a rozčileně mrká svým vokem jediným,

a páchne, řve a krká a z tlamy pouští dým.

3. Rum kapitánem hází, chce pálit z kanónu,

zapomněl, že ho v září prochlastal v Kantonu,

když uviděl tu bídu, hned zpotil se jak myš,

poklekl ke komínu, pěl: K tobě, Bože, blíž.

4. Náš kormidelník chrabrý je drsná povaha,

zalehl u zábradlí a házel flaškama,

když na vobludě bouchl kanystr vod ginu,

tu přízrak vztekle houkl a vlítl na brigu.

5. Tři stěžně rozlámala na naší kocábce,

však ztuhla jako skála, když čuchla k posádce,

pak démon alkoholu ji srazil v oceán,

my slezli zase dolů a chlastali jsme dál.

BLÁZNOVA UKOLÉBAVKA

D *A* *G* *D*
1. Máš, má ovečko, dávno spát, už píseň ptáků končí,
 A *G* *D*
kvůli nám přestal i vítr vát, jen můra zírá zvenčí,
A *G*
já znám její zášť, tak vyhledej skrýš,
A *G* *A*
zas má bílej plášť a v okně je mříž.

D *A*
R: Máš, má ovečko, dávno spát,
G *E*
a můžeš hrát, ty mě můžeš hrát,
 D *G* *D* *G*
vždyť přijdou se ptát, zítra zas přijdou se ptát,
 D *G* *D*
jestli ty v mých představách už mizíš.

2. Máš, má ovečko, dávno spát, už máme půlnoc temnou,
zítra budou nám bláznů lát, že ráda snídáš se mnou,
proč měl bych jim lhát, že jsem tady sám,
když tebe mám rád, když tebe tu mám.

STARÝ PŘÍBĚH

Spirituál kvintet

F

1. Řek' Mojžíš jednou lidu svému: přišel čas,

Ami B C7

dnes v noci tiše vytratí se každý z nás.

F F7 B Bmi F B F B F

Mává, mává nám všem svobodná zem.

2. Já říkám rovnou: každý ať s tím počítá,
že naše cesta ke štěstí je trnitá.

Mává, mává nám všem svobodná zem.

F

R: Kdo se bojí vodou jít,

Gmi C7

ten podle tónů faraónů musí žít.

F F7 B Bmi F B F B F

Mává, mává nám všem svobodná zem.

3. Až první krůček bude jednou za námi,
tak nikdo nesmí zaváhat, dát na fámy.
Mává, mává nám všem svobodná zem.

4. Pak tenhle vandr všem potomkům ukáže,
že šanci má jen ten, kdo má dost kuráže.
Mává, mává nám všem svobodná zem.

R:

5. Ten starý příběh z knížky vám tu vykládám,
ať každý ví, že rozhodnout se musí sám.
Mává, mává nám všem svobodná zem.

R:

STARÁ ARCHA

Spirituál kvintet

A7 D A7 D
R: [: Já mám kocábku náram-, náram-, náram-,
A7 D
kocábku náram-, náramnou. :]

D
1. Pršelo a blejskalo se sedm neděl,
A7 D
kocábku náram-, náramnou,
Noe nebyl překvapenej, on to věděl,
A7 D
kocábku náram-, náramnou.

R: [: Já mám kocábku náram-, náram-, náram-,
A7 D
kocábku náram-, náramnou. :]

D
Archa má cíl, já, archa má směr, já,
A7 D
plaví se k Araratu na sever.

2. Šem, Nam a Jafet byli bratři rodní,
kocábku náram-, náramnou,
Noe je svolal ještě před povodní,
kocábku náram-, náramnou.

Kázal jim naložit ptáky, savce,
kocábku náram-, náramnou,
"ryby nechte, zachrání se samy hladce,"
kocábku náram-, náramnou.

4. Přišla bouře, zlámala jim pádla, vesla,
kocábku náram-, náramnou,
tu přilétla holubice, snítka nesla,
kocábku náram-, náramnou.

Na břehu pak vyložili náklad celý,
kocábku náram-, náramnou,
ještě že tu starou dobrou archu měli,
kocábku náram-, náramnou.

JEDNOU BUDEM DÁL

Spirituál kvintet

C F C F C
1. Jednou budem dál, jednou budem dál,
F E7 Am D G D7 G G7
jednou budem dál, já vím,
C F C F G Am
jen víru mít, doufat a jít,
C F C G7 C F C
jednou budem dál, já vím.

2. Cíl je blízko nás, cíl je blízko nás,
cíl je blízko nás, já vím,
jen víru mít, doufat a jít,
cíl je blízko nás, já vím.

3. Jednou přijde mír, jednou přijde mír,
jednou přijde mír, já vím,
jen víru mít, doufat a jít,
jednou přijde mír, já vím.

POD SVÍČKOU

Honza Brož

C

Pod svíčkou kreslí stín

Emi 7/H

Betlémské ovečky

Emi7/Ais F G

Na bíle prostřený stůl

Dmi

Minuty běží

F G

A z večera zbývá jen půl

Hvězdy se klouzají po mléčné dráze

Kterou mráz proměnil v led

Kdosi se rozhodl uzdravit nemocný svět

Emi F C

To nám poslal ten vzkaz

Emi F G

To nám řek jsem v každém z vás

Josef se posadil na otep slámy

Osel si odfrk a kýchl

Na nebi hvězda si připnula šál zlatých cích

Mařenka Tesařů halí se do šálu

Nad hlavou podivnou zář

A stovky Jidášů skrývají ve tmě svou tvář

To nám...

Človíček v kolébce vrní a netuší

Že už mu chystají kříž

Pro děti svět je to měkké na čem spíš

To nám...

Pod svíčkou kreslí stín betlémské ovečky

Na bíle prostřený stůl...

JEN TAK DÁL

Vojta Kidák Tomáško

- C** **G** **C**
1. Světýlka svíček, a jedno jediný přání
F C G C G **C**
Jen tak dál, jen tak dál
C **G** **C**
V pokoře písnička najednou hlavy nám sklání
F C G C G **C**
Jen tak dál, jen tak dál
G **C**
Ještě v nás zůstala víra a cit,
F **C** **G**
Ještě se umíme za ruce vzít
C **G** **C**
Nezhasnou světýlka, když prostě nebudem chtít
F C G C G **C**
Jen tak dál, jen tak dál
F C G C G **C**
Jen tak dál, jen tak dál
2. Vítr nám pohladil vlajku, a jak by chtěl říct
Jen tak dál, jen tak dál
Nevadí, málo je spánku, však zpívá se víc
Jen tak dál, jen tak dál
S drátěnou košilí pěšáci jdou, co letadlem do ráje nedolétnou
řeknou si ahoj a určitě dají si tón
Jen tak dál, jen tak dál
3. Kdo bez řečí nabídnul celtu, když začalo lejt
Jen tak dál, jen tak dál
Ten lásku sil po lidech, a na to netřeba glejt
Jen tak dál, jen tak dál
Za Terezou do města bez okenic vydal se Toulavej, co zbejvá víc?
Tak, jak tu sedíme, zkusíme potichu říct:
Jen tak dál, jen tak dál

NEZACHÁZEJ SLUNCE

G

Ami

1. Nezacházej slunce, nezacházej ještě,

D

C

D

já mám potěšení na dalekej cestě,

G

Hmi Emi

G

Ami

D

G

já mám potěšení na dalekej cestě.

2. Já mám potěšení mezi hory, doly,

/: žádnéj neuvěří, co je mezi námi :/

3. Mezi námi dvouma láska nejstálejší,

/: a ta musí trvat do smrti nejdelší :/

4. Trvej, lásko, trvej, nepřestávej trvat,

/: až budou skřiváci o půlnoci zpívat :/

